

ЩЕЛІНСЬКИЙ Владислав Олексійович (16. 12. 1997, с. Миропілля Краснопільського, нині Сумського району Сумської обл. — 22. 03. 2022, м. Маріуполь Донецької обл.) — військовик. Старший лейтенант. Герой України (2025, посмертно). Орден «За мужність» 3-го ступеня

(2022, посмертно). Належав до військової династії: батько та дід — артилеристи, дядько — морський піхотинець. Закінчив Національну академію Сухопутних військ у Львові (2019) та Навчально-науковий інститут фізичної культури Сумського педагогічного університету (2021). Від 2019 служив у 36-й окремій бригаді морської піхоти Військово-Морських сил Збройних сил України: командир взводу протитанкового дивізіону, командир 1-ї самохідно-артилерійської батареї бригадно-артилерійської групи. Брав участь в операції Об'єднаних сил на Сході України. Від початку повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну (24 лютого 2022) обороняв Маріуполь. Загинув на території металургійного комбінату імені Ілліча унаслідок ворожого авіаудару. Завдяки його мужності та професіоналізму вдалося тривалий час утримувати позиції; знищив значну кількість окупантів. На фасаді Сумської школи № 7, де він здобував середню освіту, встановлено меморіальну дошку.

[А. І. Шушківський](#)

Бібліографічний опис:

Щелинський Владислав Олексійович / А. І. Шушківський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891927>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).